

РЕШЕНИЕ

№ 21534

гр. София, 29.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева**

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12556** по описа за **2025** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния си представител юрк. Д., срещу решение № 3626 от 08.10.2025 г., постановено по НАХД № 10356 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 12-ти състав. С обжалваното решение е отменен Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП N [ЕГН] от 31.03.2022г., издаден от АПИ към МРРБ, с който на И. Д. Ч. с ЕГН: [ЕГН] е наложена на основание чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, глоба в размер на 300 лева за нарушение на чл. 139, ал. 6 от ЗДвП.

С касационната жалба се твърди, че районният съд неправилно е приложил закона като е счел, че в случая следва да намерят приложение разпоредбите на Гражданскопроцесуалния кодекс, което е довело до неправилния извод за липса на нарушение. Изтъква, че срокът на валидност на електроните винетки е нормативно определен от Наредба за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние (Наредбата). По същество от съда се иска да отмени обжалваното решение и потвърди електронния фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът – И. Д. Ч., редовно призован, не се явява и не се представлява. След приключване на

съдебното заседание по делото са постъпили писмени бележки с изложени съображения по същество на спора и приложен списък с разноски.

Представителят на Софийска Градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата..

Административен съд София - град, XI касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 от АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

При постановяване на решението си районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 31.03.2022г. на И. Д. Ч. с ЕГН: [ЕГН], бил издаден от АПИ към МРРБ електронен фиш за налагане имуществена санкция N [ЕГН] за нарушение, установено с устройство № 20011, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-1 км 0+472, за това , че на същата дата е установено движение на л.а."Х. И30" с рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса от 1800 в [община] по път А-1 км. 0+472 с посока Нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП.

Нарушението било квалифицирано, като такова на чл. 139, ал. 6 от ЗДвП и на основание чл. 179, ал. 3 , вр. чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева.

Електронният фиш бил връчен на И. Ч. на 19.06.2025г.

Съдът установил още, че на 31.03.2022г. Електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал. 1 от Закона за пътищата е засякла движение на л.а."Х. И30" с рег. [рег.номер на МПС] в [община] по път А-1 км. 0+472 с посока Нарастващ километър, както и че за процесния автомобил е била закупена винетка, тип годишна, с начален срок на валидност 31.03.2021г.

За да отмени процесния фиш от правна страна съдът е приел, че в случая следва да намери приложение разпоредбата на чл.60, ал.2 от ГПК, съгласно която срокът, който се брои на години, изтича в съответния ден на последната година. По този начин решаващият делотото състав е достигнал до извода, че срокът на валидност на издадения документ-винетка е изтекъл в съответния ден - 31.03 на 2022г. в 23:59ч., поради което не е осъществен и съставът на вмененото нарушение.

Решението е валидно, допустимо и правилно като краен резултат, макар и не по изложените в него съображения.

Съдът намира за основателно възражението на касатора за неприложимост разпоредбите на ГПК в случая. Както правилно отбелязва в жалбата си, цитираната от районния съд разпоредба има преимуществено процесуален характер и регламентира начина на определяне и изчисляване сроковете в гражданския процес. В тази връзка лисват каквито и да било съображения как съдът е достигнал до извод, че именно този нормативен акт следва да бъде приложен в хода на административнонаказателно производство чиято основна регулация е в ЗАНН, който се явява специален спрямо общия и изрично препраща за неуредените въпроси към НПК.

Независимо от горното в случая е налице и нарочна нормативна уредба, която както правилно е отбелязал и районният съд се съдържа в разпоредбите на Наредба за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни

превозни средства на база време и на база изминато разстояние. Съгласно чл. 4, ал. 2, т.1 от посочената наредба винетните такси се събират в съответствие с Тарифата за таксите, които се събират от Агенция "Пътна инфраструктура", приета с Постановление № 219 на Министерския съвет от 2008 г. и съобразно периода им на валидност, както следва: годишна винетка с валидност за срок една година, считано от заявената при заплащането ѝ начална дата на действие;

Една година има точно 365 дни – тя започва в 00:00 часа на първия ден и приключва в 23:59 часа на 365-я ден. Най-лесно това се илюстрира с една календарна година, която започва в 00:00 часа на 1-ви Януари и приключва в 23:59 часа на 31-ви Декември. Цитираният процесуален закон въвежда отклонение, при което за нуждите на процеса сроковете дадени като "годишни" изтичат в съответния ден, т.е. ако започне на 1-ви Януари то той ще изтече в 23:59 часа на 1-ви Януари следващата година. Фактически обаче това вече е 366-ят ден. Както бе посочено вече, това отклонение е направено с оглед нуждите на процеса. Във всеки един друг случай, в който се ползва изрече „една година“, както регламентира Наредбата и без нарочни допълнителни разяснения, както е в случая с ГПК, следва да се разбира именно срок от 365 дни. Съотнесено към процесния случай валидността на годишна винетката с начална дата 31.03.2021г. изтича в 23:59 часа на 30.03.2022г. когато приключва и 365-я ден. С настъпването на 31-ви март се навлиза във вече следващ годишен период.

Независимо от горното обаче, решението на районният съд е правилно като краен резултат по следните съображения:

Съгласно чл.11 ЗАНН, по въпросите обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Според правната доктрина обстоятелствата, изключващи наказателната отговорност, са три групи: първо - изключващи преследването и изтърпяването на наказанието, сред които са смърт на субекта, давност, амнистия. Втората група са обстоятелства, водещи до освобождаване от наказателна отговорност, и третата група са такива, които водят до освобождаване от изтърпяване на наложеното наказание. Давността попада в първата група и без съмнение представлява обстоятелство, изключващо наказателната отговорност.

Съгласно чл.80, ал.1, т.5 във вр. с ал.3 НК, наказателното преследване, когато за престъплението е предвидено наказание „ глоба“ се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години от довършването на престъплението. Тази давност, съгласно чл. 81, ал.1 и ал.2 НК се спира, когато започването или продължаването на наказателното преследване зависи от разрешаването на някой предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт; и се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване, и то само спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. Такова действие, което прекъсва давността е и привличането на съответното лице като обвиняем и предявяването му на постановлението, с което става това.

Разпоредбата на чл.34, ал.1 и ал.2 АПК предвижда, че не се образува административно наказателно производство, а образуваното се прекратява, когато: а) нарушителят е починал; б) нарушителят е изпаднал в постоянно разстройство на съзнанието; в) това е предвидено в закон или указ. Не се образува административно наказателно производство, и ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В административнонаказателното производство привличането на едно лице към административнонаказателна отговорност става със съставянето и предявяването на акта за установяване на административно нарушение по реда на чл.43 ЗАНН. Това съставянето следва да стане в тримесечен срок от откриване на нарушителя и в едногодишен срок от извършване на нарушението /чл.34, ал.1 ЗАНН/. В шестмесечен срок от

съставянето на АУАН следва да бъде издадено и НП, доколкото съгласно ал.3 на чл.34, в противен случай - образуваното административно наказателно производство се прекратява.

За разлика от НП, с което се налага наказание за установеното вече с акта нарушение, във връзка с което нарушителят е имал възможност да организира защитата си /най-късно една година след извършването на нарушението/, обаче, с електронния фиш едновременно се констатира нарушението и се налага наказание за него, т.е. връчването му има значение на предявяване на административнонаказателното обвинение. Въпреки, че съгласно чл.189, ал.4д ЗДвП, уведомлението за издадения електронен фиш /което съгласно ал.4в следва да се направи в срок до три работни дни от датата, на която е издаден електронният фиш/ има информативен характер и не е предпоставка за ангажиране или освобождаване от административнонаказателна отговорност, съдът приема, че за да се гарантира правото на защита на наказаното лице, включително съгласно чл.189, ал.5 ЗДвП да декларира друг извършител /което предполага спомен за това обстоятелство, който едва ли е наличен след повече от три години; още повече, че по отношение на този евентуален друг извършител давността за установяване на извършеното от него нарушение на практика ще е изтекла/, връчването на електронния фиш, с което се предявява административнонаказателното обвинение следва да бъде сторено в срока за давността за преследване.

Електронният фиш е издаден на 31.03.2022 г., като по делото липсват данни за връчването му преди 19.06.2025г. Не се установява по делото, след издаването на електронния фиш да са били извършвани каквито и да е било действия на надлежните органи за преследване на нарушителя – връчване на електронния фиш или изпращането му за събиране на НАП. След като ЕФ не е връчен, т.е. административнонаказателното обвинение не предявено в срока на давността за преследване същият следва да бъде отменен, какъвто резултат е постановил и районният съд.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила.

По въпроса за разноските: Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК. При този изход на спора такива принципно се следват на ответника. Видно от материалите по делото, същият е предявил претенцията си за разноски с писмени бележки, които обаче са постъпили след приключване на съдебното заседание, т.е. след преклузивния за това срок. При това положение съдът не присъжда разноски.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3626 от 08.10.2025 г., постановено по НАХД № 10356 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 12-ти състав.

Решението е окончателно.